

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی - سعید افغانی »

۱۹ جون ۲۰۱۵

روزه مقبول

بسیاری از مسلمانان سؤال می کنند که آیا روزه فلان شخصی که نه نماز می خواند و نه هم تقوا دارد و نه هم آداب رمضان را مراعات می کند، روزه اش مقبول خواهد شد و یا مورد قبول قرار خواهد گرفت و یا خیر ؟ در جواب باید در قدم اول گفت: الغیب عندالله و چیزی که نزد پروردگار مقبول می شود و یا خیر بین بنده و الله تعالی است.

اما شواهد و شرایط ظاهری در چوکات قضاوت شرعی که انسان به اساس آن در چوکات دین قضاوت کرده می تواند این است که اولاً فرق بین شدن روزه و قبول شدن موجود می باشد. در این شک نیست کسی که روزه می گیرد و نماز نمی خواند و سایر اصول، آداب و پرنسب های رمضان المبارک را مراعات نمی کند ، گفته می توانیم که روزه اش در ظاهر امر می شود .

ولی سؤال مهم اینجاست که آیا روزه اش مورد قبول الله (جل جلاله) قرار خواهد گرفت و یا نه ؟ شواهد و قرائن ظاهر چه حکم می کنند؟

فلسفه کلی ماه مبارک رمضان در اینست که انسان را به تقوا سوق دهد، و زمانی روزه قبول می شود که آثار تقوا در وجود یک شخص دیده شود و انسانی که نماز نمی خواند و آداب روزه را مراعات نمی کند، هیچ گاهی به تقوا نمی رسد.

بنابراین با وجود این که در ظاهر، انسان مسلمان مکلف فرض وی را ادا کرده و روزه اش مطابق تمام شواهد ظاهری می شود، ولی چنانچه گفته آمدیم عدم ظهور علائم تقوا و عدم موجودیت شرایط لازم اجرای امر شرعی فیصدی قبولی چنین عبادتی را جداً ضعیف ساخته و پائین می آورد. به خاطر این که الله (جل جلاله) روزه نیکو کاران را می پذیرد و کسی که با الله (جل جلاله) قطع سخن نموده و سخن نمی گوید، نیکو کار نیست. زیرا نماز سخن گفتن با پروردگار است و ترک نماز ترک ارتباط با الله (جل جلاله) است.

خواننده محترم !

در ضمن باید یاد آور شد که قبول هر عمل عبادی در دین مقدس اسلام سه شرط اساسی دارد که این سه شرط اساسی باید در روزه رمضان نیز موجود باشد:

شرط اول:

موجودیت اخلاص در عمل: هرگاه هر عمل انسان خاص برای رضایت الله (جل جلاله) نباشد، بلکه در ادای آن مصلحت ها، خواهشات نفسانی و غیره دخالت داشته باشند، عمل انسان مورد قبول بارگاه الهی قرار نمی گیرد .

شرط دوم :

مطابقت این عمل نیک با سنت پیامبر صلی الله علیه وسلم : هرگاه مسلمان عملی نیکی را انجام دهد، ولی در عملکرد آن مطابق فکر و اندیشه خود کاری کند و گفته های پیامبر صلی الله علیه وسلم را در عملش مراعات نکند، آن عمل نیک او مورد قبول بارگاه الهی قرار نمی گیرد .

شرط سوم :

استفاده از غذای های حلال برای افطار و سحر . والله اعلم بالصواب

تتبع و نگارش :

الحاج داکتر امین الدین « سعیدی - سعید افغانی »

مدیر مرکز مطالعات ستراتیژیک افغان و مسؤول مرکز فرهنگی د حق لاره- جرمنی